

1. TEZA

BILJEŠKA O PISCU:

BYRON, George Gordon (22. 1. 1788. - Missolonghi, Grčka, 19. 4. 1824.), engleski književnik. Potomak Normana, sin "mahnitog Jacka" i ekscentricne majke, Byron je bio u priličnoj mjeri nasljedno opterećen. Neko je vrijeme, kao lord, sudjelovao u radu Gornjeg doma istakao se govorničkom vještinom. Njegova primamljiva vanstina i zanimljiva ličnost učinila ga je ljubimcem žena. Nakon razvoda, indiniran klevetickom hajkom, napušta zauvijek Englesku. Putuje cijelom Europom i Bliskim istokom. Neukrotiv je buntovnik: upleće se u zavjeru talijanskih karbonara; protjeran iz Italije odlazi u Grčku, gdje moralno i materijalno pomaze njezin oslobodilački pokret i umire u taboru ustanika.

Byron jedan je od najistaknutijih engleskih književnika. Glavna su mu djela: *Putovanje Childa Harolda*, *Don Juan*, *The Giaour*, *The two Foscari*, *Cain*, *Heaven and Earth*, itd. Osobito je poznata i poema *The prisoner of Chillon*.

Byron je u poeziju uveo nekoliko glavnih motiva revolucionarnog romantizma: idealizira

primitivne domoroce, junaci su mu strastveni borci i razocarani individualisti koji mrze suvremeno drustvo. Byronovim djelima dominira slobodarska misao i protest protiv zla u zivotu. Svojim buntovnim stavom, titanizmom, satirckim duhom i melankonijom Byron je izvorsio snazan utjecaj na ostale romanticare te pored Shakespearea najvise utjecao na knjizevnost XIX. stoljeca.

2. TEZA

STIL PISCA:

U Byronovim djelima romanticki zivotni nazor predstavlja se u svom definitivnom obliku. Byronovi junaci osjećaju potpun nesklad između sebe i svojih moralnih načela, društvenim konvencijama i upravo to osjećanje nesklada i raskola uzrok je radanja osjećaja promasenosti, usamljenosti, suvislosti...

Uzore za svoje junake Byron je tražio u svom vlastitom životu, tako da se njegov život doima kao život najizrazitijeg romantičnog junaka. Njegovi junaci su individualisti s burnim unutarnjim životom koji u sebi nosi crte demonskog.

3. TEZA

ANALIZA DIJELA:

Byron u svom velikom i značajnom djelu *Putovanje Childa Haralda* opisuje čovjeka koji nije našao svoje mjesto pod suncem, čovjeka koga je sredina odbacila i nije mu namjenila neku društvenu ulogu. Njega odbacuju oni koji su mu bili najmiliji i zbog toga primoran je otici iz domovine koju je toliko volio. Njegova jedina utjeha je borba s prirodom, s olujama i valovima. Dok mornar žali za domovinom, ženom i djecom koji ostaju sada sami, on ne žali za ničim, samo žali što je postao bezosjecan, bez želja i nekog određenog cilja, ustvari on žali što ne žali za ničim.

Odlomak iz *Putovanja Childa Haralda*

...Zasicen svime, izgubljivsi san o sreci

On je prestao da se s drugima vida

U ocima su mu katkad sjale suze

Al' ponosni Childe im nije davao slobodu

Oduzet tugom on je lutao usamljen

I odlucio da svoj rodni kraj

Napusti krecuci na dalek put

Pokoren samo svojim teznjama

Nije se mogao umiriti sa vladajucim zlom

Pun ponosa, Tudim mislenjima nije vjerovao.

I shvatio je, gledajuci prezirnu janilu,

Da moze, napustivsi svijet, zivjeti u sebi samemu...

Upravo iz ovih stihova vidimo kakav je bio Child, covjek koji se nije mogao umiriti s vladajucim zlomom. Vidimo da je to covjek koji prezire drustvo, ovaj svijet, covjek koji je zasicen svime, koji je izgubio san o sreći.

4. TEZA

POZDRAV DOMOVINI:

...Zbogom! Zbogom! - Rodni zali

Vec s' otimljim oku mom

vjetar huce, ricu vali,

a galebi grakcu k tom.

Ono sunce gdje zapada,

Tamo je i nama poc!

Teb' I njemu zbogom sada,

Domovino - laku noc!...

Ovaj dio govori nam kako Childe ostavlja svoju domovinu. Tu je kraj njegova zivota u domovini, a ujedno pocetak lutalackog zivota, pocetak potrage za novom, nezamagljenom i autenticnom istinom.